

Arrest

nr. 68 836 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 16 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Chandina. U bent lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) sinds 2005. Op 8 mei 2009 was er een vergadering van BNP in Chandina. De ruimte waar de vergadering door moest gaan was dubbel geboekt. Leden van de Awami League hadden de ruimte ook gereserveerd. Er ontstond tumult dat uitliep in een gevecht. In dat gevecht stierf een lid van Awami League. De volgende dag diende de Awami League een klacht in tegen u. Sindsdien loopt er een moordzaak tegen u in Bangladesh. Op 9 mei 2009 verliet u Chandina en u trok naar Dhaka. Op 2 september 2009 verliet u Bangladesh. U verbleef enkele maanden in Dubai en op 24 april 2010 kwam u aan in België. Op 3 mei 2010 vroeg u asiel aan.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen kan het CGVS (Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) geen geloof hechten aan uw verhaal. Volgens uw verklaring diende u Bangladesh te verlaten ten gevolge van problemen met de Awami League. Ten gevolge van die problemen loopt er in Bangladesh een valse zaak tegen u. U beroept zich op uw politieke profiel om te verklaren waarom u gevisieerd wordt en waarom er nu een valse zaak tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Echter kan u, om onderstaande redenen, deze verklaringen niet hard maken. U legt verder geen enkel document voor om uw relaas te staven: geen documenten van de rechtzaak tegen u, geen identiteitsdocumenten en geen documenten die uw reisweg aantonen. Het is bevreemdend dat u nog steeds contact hebt met uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) en een advocaat hebt in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) en toch geen enkel document voorlegt.

U weet uw politieke profiel niet hard te maken. U verklaart lid te zijn van de BNP (Bangladesh Nationalist Party). Wanneer u gevraagd wordt waar BNP voor staat antwoordt u 'Bangladesh National Party' (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Ter bevestiging wordt u gevraagd om de naam voluit op een blad papier te schrijven (zie bijlage achter aan gehoorverslag), en opnieuw noteert u 'National' in plaats van 'Nationalist'. Het is merkwaardig dat iemand, die al zes jaar lid is van een partij, niet de correcte benaming van die partij kent. Meteen daarna wordt gepeild naar uw kennis over de politieke standpunten van BNP. U zegt dat u geen idee hebt van politieke standpunten omdat u slechts op lokaal niveau actief was, en niets te maken hebt met de centrale partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Ook dit is merkwaardig voor een lid van een politieke partij, zeker gezien u later verklaart dat u instond voor het benaderen en het overtuigen van mensen om voor BNP te stemmen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U kan ook geen concrete standpunten geven die BNP innam tijdens de laatste verkiezingen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), u kent de naam van de huidige leider van BNP niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en u weet niet wat de naam is van de studenten- of jeugdorganisatie van BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Bovendien kan u weinig concrete voorbeelden geven van uw activiteiten voor BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U kwam niet verder dan te stellen dat u iets organiseerde over hoe jullie stemmen zouden winnen, wat bevreemdend is daar u niets concreet kon vertellen over de standpunten van de BNP. Door uw gebrekkige kennis over BNP hecht het CGVS geen geloof aan uw politieke profiel.

U verklaart dat er op dit moment een valse moordzaak loopt tegen u in Bangladesh. U weet van deze rechtzaak geen enkel document voor te leggen. U verklaart dat u geen enkel idee hebt over hoe de zaak op dit moment verloopt en dat u ook geen details kent van deze zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is bevreemdend dat iemand waartegen een zaak loopt in zijn land van herkomst zich niet informeert over deze rechtzaak. U verklaart nochtans dat u een advocaat hebt in deze zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt waarom u zich niet informeert over uw zaak bij uw advocaat antwoordt u dat u geen contact hebt met uw advocaat, maar nog in dezelfde zin verklaart u dat uw advocaat u vertelt dat u niet mag terugkeren naar Bangladesh omdat het te gevaarlijk is voor u (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze uitleg is tegenstrijdig. Bovendien verklaart u dat u Bangladesh verliet met uw eigen paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is weinig waarschijnlijk dat iemand waartegen een moordzaak loopt zonder problemen het land kan verlaten met zijn eigen documenten. De optelsom van deze elementen maakt uw verklaring dat er een rechtzaak loopt tegen u in Bangladesh ongeloofwaardig.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Vooreerst wenst de Raad te benadrukken dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Waar verzoeker in zijn betoog een summiere samenvatting geeft van het door hem voorgehouden asielaanvraag wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe verzoeker, zoals verder blijkt, in gebreke blijft.

2.5. De Raad merkt op dat verzoeker niet betwist dat hij geen enkel document heeft neergelegd dat zijn relaas kan staven. Verzoeker dringt aan op een soepelere interpretatie van de bewijslast en vraagt rekening te houden met het feit dat hij geloofwaardige en coherente verklaringen heeft afgelegd. De Raad herhaalt in dit verband dat de bewijslast in beginsel berust bij de asielzoeker zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moet hij in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen aanbrengen (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te verwachten dat verzoeker een ernstige inspanning onderneemt om enige stavingstukken te verzamelen die zijn asielaanvraag en in het bijzonder de vermeende rechtszaak tegen hem kunnen staven. Verzoekers betoog dat het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat bewijsstukken niets steeds kunnen worden voorgelegd overtuigt geenszins. Indien er redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijs worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen, of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Bij gebreke daaraan kan het asielaanvraag als ongeloofwaardig worden aangemerkt. Hoewel verzoeker zelf verklaarde dat er bewijsstukken bestaan van de rechtszaak tegen hem (gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 6) dient vastgesteld dat hij geen enkele poging onderneemt om deze stukken alsnog te bemachtigen, dit te meer nu verzoeker verklaarde een advocaat te hebben in Bangladesh en hij tevens nog steeds contact heeft met zijn moeder (gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 2 en 5). Dergelijke vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker geenszins gevolgd kan worden in zijn stelling dat hij geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing, ondersteund door de stukken van het administratief dossier, blijkt duidelijk dat verzoeker doorheen zijn asielaanvraag een dermate gebrekkige kennis heeft tentoongespreid over zaken waarvan redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij hiervan op de hoogte zou moeten zijn, zodat dergelijke vaststelling, samen met het gegeven dat verzoeker geen enkel bewijsstuk kan voorleggen, meer in het bijzonder van de tegen hem aangespannen rechtszaak, de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag volledig onderuithaalt.

2.6. Verzoeker betwist de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij slechts een gebrekkige kennis heeft over de BNP niet doch hij tracht deze gebrekkige kennis te minimaliseren door te poneren dat hij slechts op een lokaal niveau actief was voor de partij. De Raad merkt op dat van een asielzoeker evenwel mag verwacht worden dat hij een bepaalde interesse aan de dag legt aangaande de gebeurtenissen die betrekking hebben op zijn asielaanvraag. Verzoeker beroept zich op zijn politiek profiel als reden

waarom hij Bangladesh heeft verlaten, dus mag van hem verwacht worden dat hij beschikt over een elementaire kennis van de partij waar hij meent lid van te zijn, wat verzoeker in casu niet heeft. Zelfs van iemand die slechts op lokaal niveau actief zou zijn voor een partij, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij minstens de naam van deze partij correct kan weergeven. Bovendien heeft verzoeker in zijn verklaringen gesteld dat hij instond voor het programmeren van evenementen waaronder een vergadering met als agendapunt het benaderen en overtuigen van mensen om te stemmen voor de BNP (gehoorverslag CGVS, stuk 3, p 4). De Raad ziet hoegenaamd niet in dat verzoeker, die deelnam aan dergelijke activiteiten, evenwel geen idee heeft van de standpunten van de BNP, nu het juist eigen is aan dergelijke activiteiten om de standpunten van de BNP kenbaar te maken en mensen op die manier te winnen voor de BNP. Verzoekers gebrek aan kennis over zijn partij ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van zijn asielaanspraak.

2.7. Waar verzoeker bevestigt dat er een rechtszaak lopende is tegen hem en dat hij geen details kent van deze zaak maar dat zijn advocaat hem heeft gewezen op het risico dat hij ten onrechte kan veroordeeld worden, wijst de Raad er nogmaals op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet volstaat om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2.8. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER